

ført et stort arbejde, ligesom et omfattende arbejdsmateriale er tilvejebragt, men det har ikke været muligt for udvalget at kunne nå til en enig indstilling til indenrigsministeren. Forslagsstillerne finder det derfor nødvendigt, at folketinget nu tager problemet om en hovedstadsordning op til løsning, idet vi ikke kan undlade at beklage, at problemerne om en hovedstadsordning stadig er uløste den 1. april 1970, hvor den nye kommunestruktur realiseres.

Det er hensigten med dette forslag at få tilvejebragt en ordening, der vil blive til gavn for hovedstadsområdet, og det findes rigtigst, at kommunalreformkommissionen, der på en tilfredsstillende måde har løst inddelingsproblemerne i det øvrige land, nu går i gang med hovedstadsområdet. Beklageligvis kan en løsning ikke iværksættes pr. 1. april 1970, men måske lader det sig gøre i 1972, under alle omstændigheder bør en afgørelse være truffet inden de kommunale valg i 1974.“

Ved 1. behandling tilkendegav *indenrigsministeren*, at han ikke kunne tiltræde det foreliggende forslag til folketingsbeslutning. Han henviste til det af regeringen nedsatte *hovedstadsreformudvalg*, som skal overveje, hvilke ændringer i de bestående kommunale forhold m. m. i hovedstadsområdet der må anses for ønskelige for at tilvejebringe et hensigtsmæssigt administrativt og økonomisk grundlag for den fremtidige varetagelse af de kommunale og amtskommunale samt andre fælles opgaver inden for området. Udvalget får 17 medlemmer, hvoraf 5 vælges af de politiske partier i folketinget, 5 af hovedstadsrådets tre amtsråd samt København og Frederiksberg, hvortil kommer repræsentanter for de kommunale organisationer. Ministeren sagde videre, at man havde ønsket, at hovedstadsreformudvalgets sammensætning skulle minde stærkt om kommunalreformkommissionens sammensætning, og at udvalget ligesom kommissionen ville få indenrigsministeriets departementschef som formand. De tre *regeringspartiers* *ordførere* kunne heller ikke medvirke til det fremsatte forslag til folketingsbeslutning, men udtalte alle tilfredshed med det initiativ, regeringen havde taget. Derimod stillede *Krog Hansen* (SF) sig med visse forbehold positiv til det socialdemokratiske forslag til folketingsbeslutning. Den af regeringen valgte fremgangsmåde karakteriserede han som noget af det mest besynderlige, man endnu havde set på dette område. Han kritiserede, at man ville udpege en repræsentant fra hver af de tre kommunale foreninger, der stod foran sammenlægning, og han fandt, at de medlemmer, man ville udpege fra hovedstadsområdet, måtte være inhabile. *Sigsgaard* (VS) ville ikke ofre mange ord på det socialdemokratiske forslag, „der såmænd kan være godt nok på sin måde, men dels bliver det jo ikke gennemført, dels indeholder det ikke et ord om målsætningen for den reform, der bør komme i hovedstadsområdet“. Derimod kritiserede han skarpt „det nuværende kommunalpolitiske kaos i hovedstadsområdet“. En væsentlig baggrund for miseren var efter hans opfattelse,